

Fra Indland og Udland.

Danmark. *Universitets-Udvidelsen.* „Dansk Kvindesamfund“ har — sammen med en Del andre Foreninger, som har Oplysning paa deres Program, ved et Par Delegerede deltaget i nogle Møder, som har været afholdte for at drøfte Betimeligheden af at indføre Universitetsudvidelsen i Danmark. Paa det sidste Møde, hvor 23 Foreninger vare repræsenterede, vedtoges det at danne en Forening for denne Sag. Man enedes dernæst om, at hver af de tilmeldte Foreninger skulde ved en Delegeret deltage i Udarbejdelsen af et Lovudkast, og „Dansk Kvindesamfund“s Styrelse har derefter valgt et af sine Medlemmer, Frk. Anne Bruun som Delegeret. Det bemærkes, at Universitetslærerne stille sig velvillig til Sagen, og at man har godt Haab om at faa den realiseret her hjemme, ligesom den for flere Aar siden er indført i England, Amerika, Sverig og maaske flere Lande.

Norge. *Landskvindestemmeretsforeningen* er det meget lange Navn paa den ny Forening for norske Kvinders Ligestillethed med Mænd. En stor Del af dens Medlemmer tilhørte tidligere *Kvindesagsforeningen*, men paa Grund af Uenighed om Vejen og Midlerne til Maalet — ens Ret for alle, udtraadte de i Begyndelsen af Aaret og stiftede den ny Forening den 12. Februar. Den opstiller paa sit Program baade kommunal og politisk Valgret uden Afslag, medens den ældre Forening foreløbig stiller den kommunale Valgret som første Maal.

England. *I London* findes, som man ved, et „New Hospital for Women“, hvor ikke alene alle de Syge og deres Plejersker, men ogsaa alle Lægerne ere Kvinder; som andre engelske Hospitaler drives ogsaa Kvindehospitaler ved Hjælp af frivillige Bidrag, men ved sidste Aarsmøde i Midten af Marts klagedes der over, at man ikke havde Midler til at udvide Sengeantallet; de Syge maatte ofte af Mangel paa Plads vente længere paa en Operation, end det var ønskeligt.

Mødet overværedes bl. a. af den første Sekretær hos Emiren af Afghanistan. Han udtalte sin Forbavselse over, at der var saa faa kvindelige Læger i England i Forhold til Antallet af Kvinder overhovedet, og ligeledes var han forundret over, at de kvindelige Læger ikke bleve støttede af Kvinderne. Han meddelte, at i Østerlandene sætter man saa stor Pris paa de kvindelige Læger, at ikke alene Kvinder, men ogsaa Mænd søge deres Raad, og hans Herre, Emiren, var af sin kvindelige Læge bleven helbredet for en Sygdom, som alle hans mandlige Raadgivere havde erklæret for uhelbredelig.

(Efter *Nursing Record* 12/3 98.)